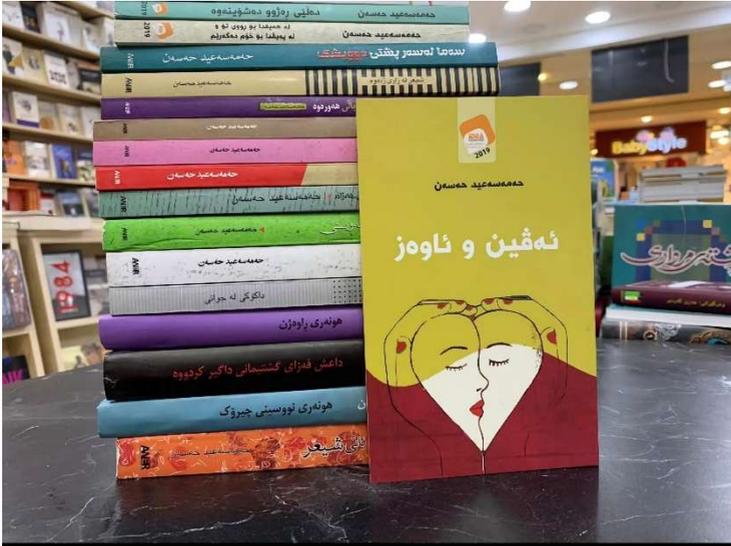

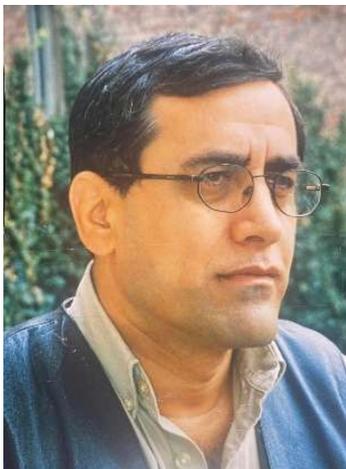
ئەندازىارى زمان

ھۆمەر نۆرياوى

لە قۇناخىكى فرە ناسك و ھەستىارى مېژوودا بۆ زمانى كوردى كە بە چاخى شۆرشى زانىارى و تەكنۆلۇژىيائىش دەناسرېتەو، ئىمەى كورد لە جىاتى ئەوەى زمانە كەمان لە چاۋ سەردەمىكى تارىك و نووتەكى دىرۆكدا كە ناحەزان ھەمە چەشنە كۆسپ و لەمپەرىكىيان دەخستە بەردەم و ھەرگىز بە شىۋەى ئازاد دەرفەتى پەلھاوئىشتن و گەشەسەندىيان پې رەوا نەدەبىنى و زمانى كوردى لە نىۋ حوجرە و ژوورۆچكەيە كدا بوونى خۆى دەپاراست كە تا

ئىستائىش لە بەرەكەى دەخۆينەوە مخابن لەم رۆژگارە
 جەنجالەدا لە بن ناوى خەمخۆرىي بەرانبەر زمان، تا
 دىت شىوہ ئاخوتنى ئەم گوند و ئەو گەورەدى و فلانە
 شارۆچكە و فیسارە دەقەر و هۆز و خىل، پتر بو نىو
 نووسىنى كوردى پەل دەھاوئىت و لە راستىدا زمانە پاراوە
 كوردىيە كە كەوتووہ تە نىو گىژاوستانىكەوہ كە تەنى
 مروى پەرۆشى خۆى گەرەكە تا لەم فەرتەنە چەتوونە
 دەربازى بكات و نەھىلئىت چىدى خۆل بكرىتە چاوى
 نەوہى نوى و زمانە نەخشىنەكە لە بن ئەم باھۆزە
 نگرىسەدا بشاردرىتەوہ.

بى سى و دوو، يەك لە كوردىنووسە پىشەنگ و
 چەلەنگەكانى ئەم بەستىنەيش كەس نىيە جگە لە

نووسه‌ری جوانووس "حه‌مه‌سه‌عید
حه‌سه‌ن" (1950) که بو پتر له 50 سال ده‌چیت هه‌موو
هه‌ول و خه‌باته‌که‌ی خستووته پیناو نووسین به
زمانیکی گه‌وه‌رینی کوردی که هه‌ر جاره و گو‌شه‌یه‌ک
له توانا بالاکانی زمانه‌که‌ی بو خوینه‌ر ئاشکرا ده‌کات و
پیی ده‌لی، گه‌ر شاره‌زای که‌ل و قوژینه‌کانی زمانه‌که‌ت
بیت یان به واتایه‌کی راستر، گه‌ر وشه‌ی کوردی
به‌ده‌ست خاوه‌نه راستینه‌که‌یه‌وه بی‌ت و بی‌ته
نووسین، ئه‌وه‌ت له لا ده‌رده‌که‌و‌یت زمانه‌که‌ت خاوه‌ن
چ سامانیکی گرانبایی و به‌پیزه و ته‌نی گه‌ره‌ک بکه‌وو‌یته
ده‌ست ئه‌هله‌که‌ی (شاره‌زا راستینه‌که‌ی خو‌ی).

وه‌ک چلۆن ئه‌ندازیاریک بو دانانی هه‌ر خشتیک له
بینایه‌کدا پلان و به‌رنامه‌یه‌کی وردی هه‌یه و ره‌چاوی
هه‌موو ورده‌کارییه‌کی پیویست ده‌کات، ئیمه‌ی کوردیش
له زمانه‌که‌ماندا خاوه‌نی نووسه‌ریکین به
ناوی "حه‌مه‌سه‌عید حه‌سه‌ن" که به هه‌مان شیوه
ده‌جوو‌لیته‌وه و به‌وپه‌ری وشیاریی و وریاییه‌وه هه‌نگاو
ده‌نی‌ت و حسیب بو‌تاقه وشه‌یه‌کیش ده‌کات و به‌یه‌ک
له‌وه‌گه‌من نووسه‌رانه‌ی کورد داده‌نریت زمانی خو‌ت
سه‌ده‌هینده له لا شیرینتر و جوانتر ده‌کات. ئه‌وه‌نده
وشیارانه ده‌ست بو‌ دانانی وشه‌ ده‌بات که تو‌ی

خوینەریش دواتر که دەست بو پینووس دەبەیت، فیر
دەبیت کامە وشە، چلۆن دەکار بگریت و لە کوپێ
دابئیت.

لە سەردەمی کدا شەر و ئاژاوە و زەبر و زەنگ و توندروپی
لە بەردەم مالان، بار و بنە ی خستوو و بە نیو دلانیشدا
رۆچوو، خویندەوێ گەلیک بەرھەمی شاعیر، نووسەر
و رەخنەگری زمانپاراو "حەمەسەعید حەسەن" مرو
دەباتەو تا بەردەم مائە هیورە کە ی دل و نەرمونیانی بو
ناخ دەگوێزیتەو. بە داخەو لە چاخ و خولی رۆشنگەری
و سەردەمی مۆدیرنیتە و شۆرشی تەکنۆلۆژیادا مرو لە
جیاتی ئەوێ پەنا بو زمانی گول ببات، فیری زمانی درک
دەبیت و تا دیت توند و تیژی لە هەموو رەھەندی کەو
پتر چوارتە نیشتمان دەتەنیت.

دوو رکەوتنەو و دابران لە زمانی دیالۆگ یان بە واتایەکی
دی، وەستان و کپیوونی زمانی ئەقل و ئاوەز و
تێفکرین، مروی ئەم سەردەمە جەنجالە ی بە دەردیک
بردوو، سەد مخابن تا دیت زمانی هەرەشە و گورەشە و
زبر، فرەتر برەو دەستینیت.

تایبه تمه ندییه کی بالکیشی به رهه مه کانی ئەم نووسه ره له مه دا خو دهرده خات که هیورت ده کاته وه و دنهت ده دات ئاوه زمه ندانه تر روو له کایه کانی ژیان بکهیت.

"حه مه سه عید هسه ن" که له نیوه راستی شهسته کانه وه له نیو کایه یان مهیدانی روونا کبیری کوردیدا ئامادهیه، به درێژایی ئەم هه موو سالانه بهردهوام به بیر و ئەندیشه، خووی تازه ده کاته وه و بهری پینووس و هزر و ئەندیشه کهیشی ده گوێزێته وه بو خوینهری کورد زمان.

راستیت گه ره که به رهه می حه مه سه عید
حه سه ن، سه رباری ئەم تایبه تمه ندییه
سه رنجراکیشه، وه ک ئیشاره تی پیدرا زمانی کوردیشت
سه د هینده له لا خوشه ویستتر ده کات و یه ک له و
ده گمه ن نووسه رانه ی دوینی و ئەمرۆی رووبهری
رۆشنیری کوردییه که له رپی زمانیکی ساده و ساکار و پر
واتاوه، قورسای و سهنگی زمانی کوردی ده هینده ده کات.

به سه دان به ناو زانستوهری کوردی کوردینه زانم پی شک
دیت که هه لگری بالاترین بروانامه ی زانستین که چی
دریخ له رووپه لیکي پوخت و پاراوی کوردی له نووسین
و به رهه میاندا.

خویندنه وهی به رهه م یان به رهه مه کانی همه سه عید
 حه سه ن جگه له و بابته و پرسانه ی وه بهر توئینه وه یان
 ده خات و گه لیک قازانجیشت پئ ده گه یه نیت، به ته نئ
 به سه بۆ ئه وه ی فی ره کوردیه کی پاکژ و بی گری و گوئش
 ببیت.

ئه وه ی به رهه می همه سه عید حه سه ن
 بخوینتته وه، سه د هینده شهیدا و کوشته ی زمانه که ی
 خوی ده بیت؛ ئاخر پیش ئه وه ی نووسه ریکی لیژان و
 وردبین و قوول بیت، خوینه ریکی تا سه رئیسقان ئاشقی
 فی ربوون و خویندنه وه یه و له کوی و له لای کامه نووسه ر
 و کتیب، وشه ی جوانی ده ست بکه ویت، له خه یالدان و
 یادگه یدا گلیریان ده کاته وه و دواتر له ری زمانیکی پوخت
 و پاکژ و ساده و ساکار و قووله وه، ده یانگوئیتته وه بۆ
 خوینه ری کتیبه کانی.

به واتایه کی دی، همه سه عید حه سه ن چونکه
 خوینه ریکی وردبینه و له هه ر زمانیکدا به رهه میکی پرچیژ
 و زهنگینی ده ست بکه ویت، دواتر کرۆک و ناوه رۆکی ئه و
 به رهه مه ده خاته نیو خه یالدان کی کوردانه ی خۆیه وه و به
 زمانیکی ناسک و پاراو دایده ریژتته وه و ده یگوئیتته وه بۆ
 خوینه ری خوی. بۆیه خوینه ری به رهه می ئه م نووسه ره

هه‌میشه به تاسه و هه‌زه‌وه تا دواڤر ده‌ست به
خویندنه‌وهی به‌ره‌مه‌کانی ده‌کات. وه‌ک خودی
خۆم، به‌جاران له‌رێی خویندنه‌وهی به‌ره‌می ئەم
نووسه‌ره‌وه‌ ئاشنا به‌ ده‌یان نووسه‌ر و کتیی زه‌نگینی دی
بوومه و دواتر چێژم له‌ خویندنه‌وهی ئەو به‌ره‌مانه
بینیوه.

حه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن له‌ لای من به‌ نووسه‌رێکی خودان
سه‌لیقه، وردبین و دوورئه‌ندیشیش داده‌نریت بۆیه
هه‌رده‌م بۆ به‌ره‌می نوێی چه‌مه‌را ده‌مێنمه‌وه.

هه‌رگیز له‌ لام گرینگ نه‌بووه هه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن له
کام سه‌نگه‌ره‌وه ده‌رده‌که‌وێت و پشی کامه‌ لایه‌ن
ده‌گریت؛ ئەوه‌ی له‌ لای من جێی بایه‌خه‌ و به‌ هه‌یچیشی
ناگۆرمه‌وه، زمانی نووسینی ئەم نووسه‌ره‌یه‌ که‌ وشه‌ی
کوردیت له‌ لاده‌بیته‌ گه‌وه‌هر و گه‌ره‌ک هه‌زاره‌حمه‌ت
وه‌به‌ر خۆت بده‌یت و بخوینیته‌وه تا ده‌رک به‌ زمانه
بאלاکه‌ی بکه‌یت. ئەرچی قه‌ت رۆژیک له‌ رۆژان له
هه‌ست و نه‌سته‌ پاکژه‌ کوردیه‌که‌یشی دردو‌نگ
نه‌بوومه.

حه‌مه‌سه‌عید هه‌سه‌ن ئەوه‌نده‌ په‌رۆشی زمانی نووسینه
که‌ ئەگه‌ر بابه‌تییکی ره‌خنه‌ی له‌سه‌ر نووسه‌ر، شاعیر و

وهگرېړېک دهنووسیت، سهرباری رۆچوون و رانانی
 خودی بهرهمی نووسهر، شاعیر و وهگرېړېک، ئاورپکی
 ههرهقهتیش له زمانی ئه و بهرهمه ده داته وه و دهوری
 هه له چنیکی وردبین ده بینیت و پیداچوونه وهی ورد به
 زمانی نووسینی بهرهمه که دا ده کات. بویه له سۆنگه وه
 ئه م رووناکبیره کورده، یه ک له و ده گمهن ره خنه گرانهی
 نه ای رووبه ری چاندپی کورد دپته ئه ژمار که جگه له
 ناوهرۆکی بهرهم و کتیبیک، زمانه کوردییه کهیشی له لا
 زور گرینگه و ئه وهنده توخنی کتیبیک ناکه ویت یان به
 واتایه کی راستتر، به لای کتیبیکدا ناچیت که خاوه نه کهی
 زمانه کوردییه کهی کوئه وار و نزم بیت. بویه له م
 سۆنگه وه، ئه م نووسهر و ره خنه گره پشکی شیړی بهر
 ده که ویت و به پیشره و داده نریت.

که م کتیبی "حه مه سه عید حه سه ن" م پې شک دیت که
 که و تبتیه بازاری کتیبه وه و نه مخویند بیته وه. ئه م
 رووناکبیره کورده ئه وهنده به زمانیکی پارا و ساکار لی پر
 زه نگینه وه دهنووسیت که مرو ههر که ده ست به
 خویندنه وهی بهرهمیکی ده کات، ئه سته مه
 ده سته رداری بیت.

له شهسته کانی هه تاوی (هه شتاکانی زایینی) یه وه خوینهری په رتووک و کتیی کوردیم و سه دان کتیبم پێ شک دیت که ههر له ناو نیشان، پپرست و ناوه رۆکی کتیبه که وه، له خویندنه وه یان بیتاقت و وه رهز و پاشگهز بوومه به لام تهسته مه به رهه میکی ئەم نووسه ره به دهسته وه بگریت و وه لاوه ی بنییت.

نهینی ئەم گرینگه ده گه ریته وه بو ریژنانی ئەم نووسه ره له زمانه که ی خوئی یان به واتایه کی دی، حه مه سه عید حه سه ن به زمانیکی بالا و بی گری و گوڵ ده نووسییت. ره چاوی وردترین پرسى زمانه وانى (ههر له ئەلفبێوه تا ریژمان و خالبه ندى) ده کات و خوینهر که مل له خویندنه وه ی به رهه میکی ده نیت، ههر جاره و شارایه ک ده خاته سه ر هه گبه ی روشنییری خوئی و دواتر ده توانییت ئەو سامانه ده و له مه نده بخاته خزمهت زمانى نووسینی خوئی وه.

تیبینی: ئەم نووسینه ی خرایه بهر دیده ی توئی خوینهر، ده ره نجامی خویندنه وه ی نزیك به 30 په رتووک و ههروهها به ده یان نووسینی ئەم شاعیر، نووسه ر و ره خنه گر نه ناو دیاره ی کورده که له گوڤار و بلاڤووک و مالبه ره کاندای چاپ و بلاو بوونه ته وه. ههر له په رتووک

ڪونه ڪانپيهه وه هر وه ڪ"يه ڪيٽي نووسه راني ڪورد چي
به سهر هات؟"، "شيعر و ته ور" و "نووسين به ٻي
وشه" وه تا "له سهر بالي هه وره وه" و "ئه و وشانه ي
دونيان هه ژاند" ڪه نوٽر و تازه ترن.